

В парткомі Інституту

На засіданні парткому 21 вересня поряд з іншими заслухано також питання про роботу партбюро радіо-технічного факультету по підготовці спеціалістів для зарубіжних країн.

Відзначено, що факультет здійснив уже 5 випусків, підготувавши 48 інженерів, з тому числі трьох «червоними дипломами», двох, яких прийнято до аспірантури. Зараз тут навчається 89 іноземних студентів.

Факультет приділяє увагу підвищенню якості навчального процесу, організації ідейно-виховної роботи з студентами і земляцтвами в позанавчальний час. Слухалось це питання на відкритих партзборах факультету, періодично виносяться на засідання вченої ради, кафедр.

Проте партком більше уваги зосередив не на здобутках, а на упущеннях і невирішених проблемах. Дуже низькою залишається успішність іноземних студентів факультету (67,7%). Шестеро з

них залишені на повторне навчання. Мало уваги приділяється індивідуальній роботі, залученню іноземних студентів до роботи науково-дослідницької. Так, в обласній науково-технічній конференції «Студент — перебудові», котра відбулася в квітні, брало участь лише два іноземних студенти факультету.

Декант, партбюро не здійснюють належного контролю за роботою кафедр, окремих викладачів з закріпленнями земляцтвами і студентами. Практично не контролюється і не ведеться ідейно-виховна робота з цим контингентом в гуртожитках, що призводять до частих конфліктів між радянськими й іноземними студентами. Іноземці не залучаються на літню пору в будівельні загоони, не мають зв'язку з громадськими організаціями, комсомолом, профспілками.

Партійний комітет Інституту намітив цілий ряд конкретних заходів, спрямованих на рішуче поліпшення

ПАРТКОМ інституту доводить до відома комуністів, що на засіданні 11 вересня від обов'язків заступника секретаря парткому в зв'язку з переходом на іншу роботу звільнено О. Й. Леська, Олександру Йосиповичу висловлено щирі вдячність за багаторічну плідну діяльність на цьому посту, вручено грамоту і цінний подарунок.

Заступником секретаря парткому обрано Олександра Івановича Медвецького, викладача кафедри іноземних мов, який останнім часом працював заступником декана РТФ.

ЗМІНИ У КОМІТЕТІ КОМСОМОЛУ

11 жовтня 1989 року відбулося засідання комітету комсомолу інституту, на якому були розглянуті організаційні питання.

Комітет комсомолу задовільнив прохання **Олександра Янченка** і увільнив його від обов'язків секретаря в зв'язку з вступом до аспірантури. Секретарем комітету комсомолу ВПІ обрано **Сивака Геннадія**, який в цьому році закінчив машинобудівний факультет і був секретарем комітету комсомолу. МБФ.

Комітет комсомолу обрав студента факультету обчислювальної

техніки **Наїка Абдуласва** заступником секретаря комітету з інтернаціональної роботи, **Валерій Попов** звільнений від обов'язків заступника секретаря комітету комсомолу з ідеології за власним бажанням і в зв'язку з переходом на роботу по спеціальності.

В роботі комітету комсомолу взяла участь секретар парткому **Бабій В. М.**, член парткому **Петров В. Б.**, перший секретар міського комітету комсомолу **О. Домбровський**, завідувачий відділом обкому ЛКСМУ **Л. Орлюк**.

Нагорода газеті

Президія Вінницької обласної організації Українського товариства охорони природи за активну участь в пропаганді питань охорони і раціонального використання

природних ресурсів та екологічного виховання колективу Інституту нагородила редакцію газети «За інженерні кадри» дипломом першого ступеня.

Запрошує „Світлиця“

В приміщенні ВПІ відбулося чергове засідання міського клубу товариства української мови імені Т. Г. Шевченка «Світлиця». Члени клубу радяться відносно відкриття нової середньої школи з викладанням українською мовою. Розглянули ряд питань, пов'язаних з функціонуванням державної мови республіки в світлі проекту Закону УРСР «Про мову в Українській РСР».

В засіданні клубу взяли участь секретар Вінницького міського партії **В. Юр'єв**, заступник голови Вінницького міськвиконкому **М. Гунько**, секретар президії обласного товариства **Л. Філонов**, члени Спілки письменників України **А. Бортняк**, **М. Каменюк**.

Стало традицією клубу «Світлиця»: свої зібрання він проводить кожного четверга в залі засідань ректорату.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

№ 34 (361)

П'ЯТНИЦЯ, 20 жовтня 1989 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 1 коп.

ВІРНІСТЬ ВУЗОВІ

Швидкоплинність часу, прискорюваний з кожним роком ритм нашого буття нікого вже не дивують. В обрях минувшини не те що місяці, а цілі роки виривають в пам'яті людській блискавичними спалахами. Десятиліття спресовуються у свідомості, спогадах наших хіба що в кілька хвилин. Будні, клопітливі і неспокійні, затіняють прожиті роки і вкладені в них енергію, працю, розум. Так вже влаштоване наше кожоденне буття.

Ось і цього разу, розмовляючи з доцентом, кандидатом технічних наук **Віктором Сергійовичем Білоусовим**, не міг відверто кажучи, одразу осягнути сповна ті двадцять вісім років, котрі він віддав Вінницькому політеху. А це ж, бо, вважайте, дві третини трудової біографії! Що за нею стоїть? Визначили, бодай, арифметично. Варто і обнародувати. Цифра виявилася досить «крутленькою» — 3250. Так, саме понад три тисячі інженерів різного профілю було підготовлено за цей час при безпосередній участі і під керівництвом **Віктора Сергійовича Рахунка**, звичайно, продовжуватиметься, наростатиме. І це тільки робить честь педагогу, вчителю в самому широкому розумінні цього слова.

А тепер трохи історії. Не всі наші читачі, ясна річ, знають про те, що ВПІ стоїть напередодні свого тридцятиріччя. Родослівна його бере початок від серпня 1960 року, коли на віддаленій південно-східній околиці Вінниці, у добряче пошарпаній і непривабливій будові колишнього енерготехнікуму, розпочав діяти заочний загальнотехнічний факультет Київського технологічного інституту харчової промисловості.

Через рік до викладання курсу загальної електротехніки тодішній декан **Р. Ю. Кигель** запросив молодого, тридцяти-трьохрічного начальника енергоцеху хімікомбінату (так звалось тоді це підприємство) **Віктора Білоусова**.

Відтоді, власне, і розпочалася викладацька робота колишнього випускника Київського політеху, якому суджено було згодом стати заступником декана, організатором і першим завідувачим нинішньої кафедри електричних систем.

Ті шістьдесяті, як і наступні роки, були сповнені напруженою, творчою працею. Білоусов стає кандидатом наук, доцентом. Останні десять років він очолював факультет заочного навчання. Але впродовж всього часу **Віктор Сергійович** незмінно читав лекції, вів лабораторні заняття на стаціонарні по курсу «Електричні мережі і системи». В його педагогічному активі десятки аспі-

рантів. Один з них став кандидатом технічних наук. Це — **В. О. Леонтьєв**, який, до речі, сьогодні виконує обов'язки декана заочного факультету. Що ж спадкоємність наяву: вчитель продовжується у своїх учнях. Так, здається, говорили древні...

На другий день мав розмову ще з одним ветераном інституту **Адольфом Максимовичем Тхорівським**. Енергійний, підтягнутий, зібраний, він аж ніяк не нагадував людину якій минає шістьдесят другий рік. Доцент — жива, неповторна історія інституту.

вернувся з моря, як годиться, завітав до альма-матер. Зустрівся з деканом нашого фізмату **Григорієм Філімоновичем Півнем**. Він і запропонував посаду викладача. Так у двадцять п'ять років став педагогом вузу. До речі, **Г. Ф. Півень** — мій голловний вчитель.

— І все ж повернемося, **Адольфе Максимовичу**, до осені 1960. Що являв собою тоді заочний, загальнотехнічний?

— Зараз, коли проходжу інститутським містечком, заходжу в лабораторію, бачу тисячі потопків студентів, часто зупиняю себе на думці: «Ні,

я згадував. Комуніст-фронтовик **Р. Ю. Кигель** у перші два чи три тижні життя факультету очолив парторганізацію. В ці ж дні його призначили деканом, а партійний «портфель» **Роман Юрійович** передав **А. М. Тхорівському**, який потім кілька років бездоганно ніс це відповідальне навантаження, поєднуючи його з викладацькою роботою.

— Якщо бути об'єктивним, то ви, **Адольфе Максимовичу**, по суті, є першим партійним ватажком майбутнього політеху. Чи не так?

— Не зовсім, але фактично, так. Через рік у нас вже було бюро, парторганізація росла. Набували досвіду, збагачувалася практика партійної роботи, її арсенал. Багато зробив у цьому напрямку **П. Т. Солейко** — кадровий партпрацівник. Підходимо до тридцятиріччя організації, а що ми знаємо про її історію...

Ветеран інституту має рацію. Давно пора систематизувати трьохдесятилітній шлях комуністичного вузу, зібрати документи, фотознімки, спогади людей, що стояли біля витоків парторганізації і взагалі інституту. На порядок денний слід принципово і поділовому поставити питання про створення і обов'язкове відкриття до ювілею вузівського музею.

Таке побажання ветеранів, такої ж думки їх молодші колеги. Чи варто доводити в колективі, де сотні педагогів, вихователів і наставників молоді, про неперерічне значення традицій, спадкоємності, надихаючих фактів, авторитетних імен у формуванні тих же інженерних кадрів.

Думається, що конче настала пора діяти не на словах, а на ділі всім громадським організаціям інституту і насамперед раді музею, яка роками нічим про себе не дає знати.

Примірно у такому ключі завершилася моя бесіда з **А. М. Тхорівським**. На закінчення запитав його: «Тридцять шість років покладено вами на олтаре науки, віддано виучі спеціалістів. Що ж головне на вашу думку в цій діяльності?»

— Бути завжди у всьому людяним. Я рішучий супротивник диктату. Моє кредо — довір'я, гуманність, доброзичливість.

Д. БОРИСОВ.

Як ми вже писали, 9 жовтня ц. р. ректор інституту професор **Б. І. Мокін** на засіданні ректорату повідомив про злиття заочного і загальнотехнічного факультетів, **В. С. Білоусов** і **А. М. Тхорівський** переходять працювати на кафедри. Ветеранам вручено грамоти і грошові винагороди за сумлінну працю, за вірність інституту.

В. С. Білоусов

А. М. Тхорівський

З часу створення в інституті лабораторії соціологічних досліджень минуло шість років. За цей період працівники лабораторії спільно з деканатами, громадськими організаціями вузу провели 27 анонімних анкетувань. Стосувалися вони актуальних питань інститутського життя, про що учасники опитування, так само як і читачі газети, добре інформовані.

А взагалі соціологічне анкетування, опитування громадської думки — це невід'ємна ознака демократичності, а в наших умовах — настійна необхідність для перебудовного процесу. Знання думки колективу — то вірний компас у виборі методів і засобів впливу на вузькі місця, гарант передоачливого ставлення до назрілих або назріваючих проблем, що їх висуває, диктує життя.

Цього разу предметом нашого дослідження стали правові питання. В числі їх варто виділити: стан правового виховання у вузі, оцінка курсу «Радянське право», ставлення юнаків і дівчат до правових порушень, їх пропозиції по боротьбі з негативними явищами. Знайшлося місце в анкетах і для проблем, пов'язаних з алкоголізмом і наркоманією.

Питання далеко не випадкові. Статистика свідчить: якщо в 1988 році в інституті було скоєно 28 правопорушень, то лише за перше півріччя нинішнього року їх кількість зростає вже до 22.

Опитуваним були охоплені студенти 4-х і 5-х курсів, тобто найбільш зрілі в інтелектуальному і життєвому плані молоді інституту. В анкетуванні взяли також участь молоді обчислювального центру, науково-технічної бібліотеки, адміністративного апарату. Лабораторія отримала майже 400 заповнених анкет. Вони дають повну можливість для об'єктивного визначення громадської думки з порушених питань.

Передусім відзначу, що правове виховання в інституті здійснюється на основі і у відповідності з перспективним комплексним планом ідеологічної і політико-виховної роботи на весь період навчання студентів. Серед найбільш поширених і активних форм цієї роботи є вечори запитань і відповідей на правові теми, зустрічі з працівниками правоохоронних органів, конференції, диспути в політичних клубах факультетів і т. ін. Приміром, в кінці квітня у вузі відбувся «круглий стіл» з участю першого

секретаря Вінницького міського партії І. І. Сороки, голови міськвиконкому Ю. І. Іванова, інших відповідальних працівників міських організацій.

Безперечно, ці та подібні їм заходи, а також вивчення курсу «Радянське право», як обов'язкової навчальної дисципліни у вузі, сприяють росту правової культури студентів, їх свідомого ставлення до виконання і дотримання радянського законодавства. Той факт, що дві третини майбутніх інженерів виявляють до нього посилену зацікавленість, свідчить про певну результативність правової пропаганди в стінах інституту.

Та коли підійти до

Ось такі пироги Або про правову вихованість студентів

оцінок стану поширення правових знань і правового виховання диференційовано, то картина міняється і далеко не в кращий бік. Лише 14 процентів респондентів задоволені цією роботою, кожен п'ятий вважає її марною, а половина взагалі не дає однозначної оцінки. Мовляв, все залежить від того, хто і як веде правову пропаганду.

Відтак, на запитання: «Що за Вашою думкою допомогло б підвищити правову культуру молоді?» близько 30 процентів опитуваних запропонувало необхідність постійного привчання молоді до самодисципліни, порядку, поповнення знань про законодавство. Близько 15 відсотків респондентів вказали на потребу посилення індивідуальної роботи, надання допомоги правоохоронним органам.

Цікавими і в той же час тривожними виявилися судження про значимість радянського законодавства. Його роль і місце в нашому суспільстві. Так, 32 проценти опитуваних згодні, що закони СРСР охороняють їх інтереси, а 22 — що вони в основному служать для примусу і покарання громадян. І лише четверта частина молоді вважає своїм громадянським обов'язком поважати закони нашої держави і неухильно їх виконувати.

Факт досить симпто-

матичний, якщо брати до уваги соціальний склад респондентів. Адже вони в недалекому майбутньому поповнять ряди народної інтелігенції. Слід думати, що подібний настрій і є першою причиною всіх правопорушень, які мають місце в інституті.

Логічним продовженням питань, що містила анкета, було й таке: «Назвіть причини порушення окремими громадянами радянських законів».

Результат такий: 36 процентів анкетованих називають егоїзм, користюлюбство, ігнорування інтересів інших громадян, 29 — вважають, що правопорушники, як правило, через свою легковажність не задумуються про

наслідки протиправних дій. 40 процентів респондентів вказали на недостатню загальну культуру наших людей, їх правову безграмотність, погану організацію дозвілля, особливо молоді. Систематизовані раніше дані свідчать, що чотири п'ятих правопорушень, скоєних студентами і молодими співробітниками вузу, пов'язані з зловживанням спиртними напоями. Невипадково, що кожен другий з анкетованих рішуче засуджує пияцтво, як небезпечно соціальне зло. Однак, серед студентів машинобудівного факультету цю думку підтримують лише 36 процентів юнаків і дівчат. До речі, три роки тому противників вживання алкоголю нараховувалося в інституті 66 процентів. Як бачите, тенденція досить небезпечна. Вона посилюється ще й тим, що кожен п'ятий з числа опитуваних виявив повну байдужість до поставленого питання. Більше того, вважає, що правова відповідальність за пияцтво взагалі не обов'язкова!

З приводу цього наведу ще один факт з даних соціологічних досліджень, проведених в 1986 році. Тоді лише 14 процентів наших студентів і 6 — іноземних показали, що вони взагалі не вживають спиртного. Отже, решта студентства у тій, чи іншій мірі причетна до

нього.

Висновок один: антиалкогольна пропаганда у вузі залишається низькою і малоефективною. Можна навести цікаві дані, пов'язані і з наркоманією. Приміром, 83 проценти респондентів зійшлися на тому, що причиною цієї соціальної хвороби в країні є обмеженість інтересів і незадовільно поставлене дозвілля. Кожен п'ятий — через високі ціни на міцні спиртні напої, бажання відчутти новизну у сп'янінні. За те 86 процентів юнаків і дівчат наполегливо рекомендують для боротьби з наркоманією лікування, ізоляцію від суспільства і лише десять відсотків стоять на позиціях профілактичної і виховної роботи.

І у всякому разі не можна обійти увагою і таке, з точки зору духовності, моральності наших респондентів, питання, як кажуть, на «засипку». «Ви дізналися, що Ваш товариш має намір скоїти небезпечно правопорушення, переконати його не вдається. Як Ви поступите в даній ситуації?» П'ята частина вважає за потрібне поговорити з близькими родичами, аби вони утримали його від злочину. Кожен п'ятий — «Дружба вище всього і я мовчатииму». 20 процентів опитуваних сказали, що необхідно поставити до відома відповідні органи. 17 — сповістити ту людину, проти якої готується правопорушення. А якщо воно стосується державної організації, то лише 3 проценти!.. майбутніх спеціалістів вищої кваліфікації проінформують правоохоронні органи. Ось такі, як кажуть, пироги.

Розклад досить розмаїтий, мозаїчний. Наводить він на думки далеко не оптимістичні. А ще — спонукає до більш поглибленого вивчення причин соціальної інертності молодих. Гадаю, що найближчим часом вичимо і дану неординарну проблему.

Така в стислому викладі картина останнього опиту громадської думки студентства з правового виховання у вузі. Ситуація не з вітших. Вона вимагає, не гаючи часу, розгорнути в усіх навчальних групах, службах інституту наступальну, копійку, повсякденну роботу по посиленню правового виховання молоді і не лише правового. Можливо, і не в останню чергу — гуманітарного, громадського, етичного. Роботи — край непочатий.

М. СИНЕЛЬНИК,

ЗНАЙОМТЕСЬ: ВІКТОР БУРЛАК

Віктор Бурлак поступав до нашого інституту в минулому році з тридцять трьома вініцькою школою. У школі він навчався «відмінно» і «добре». Вступ до вузу для нього був справою нескладною.

Крім доброї успішності Віктор відзначався також помітними спортивними досягненнями, особливо в веслуванні на байдарках.

на змаганнях соціалістичних країн «Дружба» в Пхеньяні, добре виступив у команді чоловіків, котрі боролись на водних трасах Угорщини. Отже, завдяки «урожаю» спортивних перемог. І це у 18 років!

— Як же тобі вдається? — запитавмо Віктора — особливо ж з навчаннями?

— Мушу возити з собою підручники, еко-

Навчання у нього пішло легко, зимову сесію склав тільки на «відмінно», весняну на «відмінно» і «добре». Наголошуємо на цьому спеціально, бо це, по суті, зразок умілого поєднання навчання і занять спортом. Адже досить часто одне одному заважає.

Тим часом, Віктор Бурлак за один рік перебування у ВПІ став майстром спорту СРСР, переможцем міжнародного турніру в НДР на дистанції 1000 метрів і першості країни на дистанціях 1000 і 500 метрів, срібним призером чемпіонату світу серед юніорів в Галіфаксі (Канада), переможцем

номити кожну хвилину, а на заняттях словна віддаватись роботі, думати уважно слухати, запам'ятовувати і консультиватись. Навантаження дуже великі, але до них уже звик. Часом, звичайно, буває так трудно, що мені хотілося б займатися чимсь одним. Однак це подобається і спорт і моя майбутня, надзвичайно цікава професія інженера-електроніка. Тому я думаю, що успішно закінчу інститут, не пориваючи зі спортом. Спорт дисциплінує і привчає до великої працездатності. А працездатність у житті ніколи не зашкодить. На фото: В. БУРЛАК.

ДЕНЬ ПІШОХОДА

Автомашина — не розкіш, а засіб пересування. Цю крилату фразу може з повним правом сказати кожний автомобіліст. Що ж, в цих словах немає перебільшення. Але в зв'язку з тим, що кількість власного автотранспорту у населення з кожним роком зростає, збільшується і кількість шкідливих викидів у повітря. За підрахунками фахівців лише в обласному центрі за рік в атмосферу надходить 57 тисяч тонн шкідливих речовин. Це близько 80 процентів усього забруднення повітря.

Як же боротися з цим явищем? Вінницький міськвиконком за прикладом чернівчан зиршив ввести

день пішохода. Раз на тиждень буде обмежено рух власного і службового автотранспорту. Будуть спеціально обладнані майданчики для стоянки машин, які приїдуть з інших міст. Жителів Вінниці в цей день обслуговуватимуть тролейбуси, трамваї, автобуси і таксі, як державні, так і кооперативні.

Головні магістралі міста будуть розвантажені від вантажного автотранспорту, його рух взагалі буде обмежений. Контролювати ці заходи будуть працівники державтоінспекції та міської санепідстанції.

«НОВИНИ ПОДІЛЛЯ»

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ СТАТУТУ ВПІ ПРОПОЗИЦІЇ ЦЕНТРУ НТТМ

Колектив ЦНТТМ уважно вивчив проект статуту ВПІ. Після обговорення всіх його розділів прийшов до висновку, що в розділі 7, у п. 44 останній абзац сформулювати у такій редакції: «організація господарсько-державних підприємств, впровадження піприємств і...» далі за текстом.

Розділ 9, п. 56 вважаємо за доцільне доповнити: «керівництво НТТ студентів». Розділ 11, п. 64 назвати: «Громадські та наукові організації інституту». А в кінці першого абзацу слова «...У своєму складі...» замінити «в складі творчих колективів інституту».

Не менш важливим доповненням до Стату-

ту, його розділу 12 і п. 68, є на нашу думку таке: «Центру НТТМ площі надаються безкоштовно в рахунок встановлених відшкодувань інституту в залежності від його прибутків».

За дорученням колективу НТТМ — Г. КАСЬЯНОВА, профорг.

Оголошення

1 листопада о 15 годині відбудеться звітно-виборна профспілкова конференція працівників інституту. На порядку денний виноситься обговорення роботи за три попередні роки. З пропозиціями, зауваженнями, побажаннями прохання звертатися в інститутський профком.